

Afscheid 1

Tien maanden gingen voorbij,
angst, wanhoop, verdriet passeerden de rij.
Toch, tegen beter weten in, vastklampend aan één
gegeven:
hoop doet leven!
Nu is aan die onzekerheid een eind gekomen,
alsook aan het positief dagdromen.
Er rest ons enkel nog jou een mooi afscheid te schenken
en jou voor immer in ons hart te gedenken.

Het leven,

Was voor jou geen mooi gegeven.
Vreugde kon het jou nooit echt schenken,
iets donkers, verzwaarde steeds jouw denken.
Begrijpen konden we het niet,
dat intens, verborgen verdriet.
Je probeerde er wel van te profiteren,
maar het bleef steeds bij dat proberen.
Je zocht troost in de verkeerde dingen
en verviel dan weer in die zware mijmeringen.

Het leven

Is voor jou een lijdensweg geweest,
ups en downs, dat laatste het meest.

Afscheid 2

Kom, zet jullie neer al tesaam
en fluister nog eens mijn naam.

Denk nog eens aan wie of wat ik voor jullie was,
voor ik vergeten word als een afgedragen jas.

Herinner me, vol vreugde, woede of verdriet,
zolang je die dingen voelt, vergeet je me niet.

Zing mee, als je liedjes hoort, die ik graag hoorde,
raas, als je dingen bedenkt, waaraan jij je mateloos
stoorde.

Door mij, in mij, aan mij,
laat jullie gedachten maar vrij.

Huil niet te lang om mijn overlijden,
probeert er vrede mee te vinden en het verdriet te
vermijden.

Kom, laten we nu afscheid nemen,
ik heb nu geen last meer van problemen.
Ik ben verheugd dat jullie me op deze reis vergezellen,
bedankt hiervoor, lieve metgezellen.

...